

ca între Tată și Fiu

Teodor Dume

astăzi tot ce vreau Doamne e
să stau de vorbă cu tine
ca între tată și fiu
nu o să întreb nimic despre cei
care se vând pentru câțiva bănuți și
nici despre lucrurile care nu există
dacă ți-aș cere să-mi spui
de ce mor oamenii
mi-ai răspunde
că sunt muritori
dacă te-aș întreba de ce
nu-i înveți să moară
mi-ai răspunde că tu
le-ai dat viața
și că
viața trebuie să-i învețe
când și cum...
dar cu tata ce-ai avut?
s-a dus într-o dimineață devreme
să stea de vorbă cu tine și
nu s-a mai întors
de atunci mama
în fiecare zi
își punea șorțul
și-i gătea de prânz
ochii îi erau ca doi nori încărcăți
din când în când își ștergea fruntea
brăzdată de griji și lăcrima
prin colțul buzelor apăsate de durere
scăpărau milimetric cuvintele care ne făceau fericiți
" vine tata, s-o fi dus ca să vadă ce-o mai fi pe dincolo",
apoi își cufunda capul în pumni și lăcrima

ai mai îmbătrânit și tu și tata
ați spart cerul și prin crăpătura aceea
ne priveați chiorâș până în ziua
în care mama a adormit pe prispa de pe care
își împreuna mâinile și te ruga să ai grijă de noi
cu siguranță mama e acolo și mă privește de sus
dar tata?
de ce nu mă strigă tata?
nu mai am pe nimeni și nici prieteni pe aproape
am mai îmbătrânit și eu

timpul s-a aciuit în crăpătura prispei
e doar un semn
știu că
tata și cu mama au fost cândva pe-aici

e târziu, Doamne!
ține-mă pe genunchi în seara asta
și lasă-mă să o văd pe mama
e tot ceea ce vreau

nu trebuie să mă înveți să mor
tata sau poate mama au o datorie
mai veche față de tine

lasă gestul meu să acopere totul
asta-i tot ce vreau de la tine,
Doamne!